

Výrok rozsudku

1. Švédske kráľovstvo si tým, že nezabezpečilo, aby odpadové vody pochádzajúce z aglomerácií Lycksele, Malå a Pajala pred vypustením prešli sekundárnym čistením alebo ekvivalentným čistením, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd, zmenenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1137/2008 z 22. októbra 2008, v spojení s článkom 10 smernice 91/271, zmenenej nariadením č. 1137/2008, a

Švédske kráľovstvo si tým, že Európskej komisii v konaní pred podaním žaloby neposkytlo informácie, ktoré by potrebovala na to, aby mohla posúdiť, či čističky odpadových vôd aglomerácií Habo a Töreboda spĺňajú požiadavky smernice 91/271 zmenenej nariadením č. 1137/2008, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 3 ZEU.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.
3. Európska komisia a Švédske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 87, 16.3.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 9. septembra 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Ravensburg – Nemecko) – UK/Volkswagen Bank GmbH (C-33/20), RT, SV, BC/Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank, pobočka Volkswagen Bank GmbH (C-155/20), JL, DT/BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH (C-187/20)

(Spojené veci C-33/20, C-155/20 a C-187/20) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 2008/48/ES – Spotrebiteľský úver – Článok 10 ods. 2 – Náležitosti, ktoré musia byť povinne uvedené v zmluve – Povinnosť uviesť druh úveru, dĺžku trvania zmluvy o úvere, sadzbu úrokov z omeškania a spôsob úpravy sadzby úrokov z omeškania uplatniteľnej v čase uzavretia zmluvy o úvere – Úprava sadzby úrokov z omeškania v závislosti od zmeny základnej úrokovej sadzby stanovenej centrálnou bankou členského štátu – Kompenzácia za predčasné splatenie úveru – Povinnosť spresniť spôsob výpočtu úpravy sadzby úrokov z omeškania a kompenzácie – Neexistencia povinnosti uviesť možnosti ukončenia zmluvy o úvere stanovené vo vnútroštátnej právnej úprave, ktoré ale nie sú stanovené v smernici 2008/48 – Článok 14 ods. 1 – Právo odstúpiť od zmluvy uplatnené spotrebiteľom na základe absencie povinnej náležitosti na základe článku 10 ods. 2 – Uplatnenie práva mimo lehoty – Zákaz veriteľa namietať námietku preklúzie alebo zneužitie práva)

(2021/C 462/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Ravensburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: UK (C-33/20), RT, SV, BC (C-155/20), JL, DT (C-187/20)

Žalované: Volkswagen Bank GmbH (C-33/20), Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank, pobočka Volkswagen Bank GmbH (C-155/20), BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH (C-187/20)

Výrok rozsudku

1. Článok 10 ods. 2 písm. a) c) a e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že ak ide o taký prípad, zmluva o úvere má jasne a stručne uvádzať, že ide o „zmluvu o viazanom úvere“ v zmysle článku 3 písm. n) tejto smernice a že táto zmluva je uzatvorená na dobu určitú.
2. Článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nevyžaduje, aby „zmluva o viazanom úvere“ v zmysle článku 3 písm. n) tejto smernice, ktorá slúži výlučne na financovanie zmluvy o dodaní tovaru a ktorá stanovuje, že suma úveru sa zaplatí predávajúcemu tohto tovaru, uvádzala, že spotrebiteľ je zbavený svojho záväzku zaplatiť kúpnu cenu vo výške vyplatenej sumy a že predávajúci mu musí, pokiaľ bola kúpna cena úplne zaplatená, odovzdať kúpený tovar.
3. Článok 10 ods. 2 písm. l) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere musí uvádzať vo forme konkrétneho percenta sadzbu úrokov z omeškania uplatniteľnú v čase uzavretia tejto zmluvy a musí konkrétne vysvetliť mechanizmus úpravy sadzby úrokov z omeškania. V prípade, keď sa zmluvné strany predmetnej zmluvy o úvere dohodli, že sadzba úroku z omeškania sa zmení v závislosti od zmeny základnej úrokovej sadzby určenej centrálnou bankou členského štátu a uverejnenej v úradnom vestníku tohto členského štátu, ktorý je ľahko dostupný, odkaz na túto základnú úrokovú sadzbu v tejto zmluve je taký, že umožňuje primerane pozornému a obozretnému spotrebiteľovi pochopiť mechanizmus úpravy tejto sadzby úrokov z omeškania za predpokladu, že spôsob výpočtu tejto sadzby je uvedený v tejto zmluve. V tejto súvislosti treba dodržať dve podmienky. V prvom rade prezentácia tohto spôsobu výpočtu musí byť ľahko zrozumiteľná pre priemerného spotrebiteľa, ktorý nemá špecializované znalosti v oblasti financií, a táto prezentácia mu musí umožniť vypočítať sadzbu úrokov z omeškania na základe informácií poskytnutých v zmluve o úvere. V druhom rade frekvencia zmeny uvedenej základnej úrokovej sadzby, ktorá je stanovená vnútroštátnymi ustanoveniami, musí byť tiež uvedená v predmetnej zmluve o úvere.
4. Článok 10 ods. 2 písm. r) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere musí na účely výpočtu kompenzácie v prípade predčasného splatenia úveru uviesť konkrétnu, pre priemerného spotrebiteľa ľahko zrozumiteľnú metódu výpočtu tejto kompenzácie, aby mohol určiť výšku kompenzácie v prípade predčasného splatenia úveru na základe informácií poskytnutých v tejto zmluve.
5. Článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nevyžaduje, aby zmluva o úvere uvádzala všetky situácie, v ktorých je právo zmluvných strán zmluvy o úvere na ukončenie zmluvy uznané nie touto smernicou, ale len vnútroštátnou právnou úpravou.
6. Článok 14 ods. 1 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa veriteľ odvolal na preklúziu práva, keď spotrebiteľ uplatnil svoje právo na odstúpenie od zmluvy v súlade s týmto ustanovením, a to v prípade, ak jedna z povinných náležitostí uvedených v článku 10 ods. 2 tejto smernice nebola uvedená v zmluve o úvere a nebola ani dodatočne riadne oznámená, a to bez ohľadu na to, či tento spotrebiteľ nevedel o existencii svojho práva na odstúpenie od zmluvy, pričom nebol za túto nevedomosť zodpovedný.
7. Smernica 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa mohol veriteľ oprávnenne domnievať, že spotrebiteľ zneužil svoje právo na odstúpenie od zmluvy stanovené v článku 14 ods. 1 tejto smernice, keďže jedna z povinných náležitostí stanovených v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice nebola riadne uvedená v zmluve o úvere a nebola ani dodatočne riadne oznámená, a to bez ohľadu na to, či tento spotrebiteľ nevedel o existencii svojho práva na odstúpenie od zmluvy.

8. Článok 10 ods. 2 písm. t) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere musí uvádzať podstatné informácie týkajúce sa mimosúdneho mechanizmu vybavovania sťažností alebo zaistenia nápravy, ktoré má spotrebiteľ k dispozícii, a prípadne informácie o ich nákladoch; skutočnosť, že sťažnosť alebo prostriedok nápravy sa majú podať v papierovej alebo elektronickej forme; poštovú alebo elektronicкую adresu, na ktorú sa má sťažnosť alebo prostriedok nápravy zaslať, a iné formálne podmienky, ktorým táto sťažnosť alebo tento prostriedok nápravy podlieha. Pokiaľ ide o tieto informácie, nestačí jednoduchý odkaz v zmluve o úvere na procesné pravidlá dostupné na internete alebo na iný akt alebo dokument týkajúci sa mimosúdnych mechanizmov vybavovania sťažností a zaistenia nápravy.

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 11.5.2020.
Ú. v. EÚ C 230, 13.7.2020.
Ú. v. EÚ C 255, 3.8.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 2. septembra 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerecht Köln – Nemecko) – Telekom Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland, v zastúpení: Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

(Vec C-34/20) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Elektronické komunikácie – Nariadenie (EÚ) 2015/2120 – Článok 3 – Prístup k otvorenému internetu – Článok 3 ods. 1 – Práva koncových užívateľov – Článok 3 ods. 2 – Zákaz dohôd a obchodných praktík obmedzujúcich výkon práv koncových užívateľov – Článok 3 ods. 3 – Povinnosť rovnakého a nediskriminačného zaobchádzania s prevádzkou – Možnosť vykonávať primerané opatrenia na riadenie prevádzky – Dodatočná tarifná možnosť nazývaná „nulová tarifa“ – Obmedzenie širokopásmového pripojenia)

(2021/C 462/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Telekom Deutschland GmbH

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland, v zastúpení: Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

Výrok rozsudku

Článok 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 z 25. novembra 2015, ktorým sa ustanovujú opatrenia týkajúce sa prístupu k otvorenému internetu a ktorým sa mení smernica 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb a nariadenie (EÚ) č. 531/2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie, sa má vykladať v tom zmysle, že obmedzenie širokopásmového pripojenia z dôvodu aktivácie tarifnej možnosti nazývanej „nulová tarifa“ uplatňovanej na streaming videí, či už ich šíria partnerskí poskytovatelia obsahu alebo iní poskytovatelia, je nezlučiteľné s povinnosťami vyplývajúcimi z odseku 3 tohto článku.

(¹) Ú. v. EÚ C 137, 27.4.2020.